

L'Anunciació del Senyor

Si que enamora l'escena de l'Anunciació. —Maria —¡quantes vegades ho hem meditat!— està recollida en oració..., posa els cinc sentits i totes les potències a parlar amb Déu. En l'oració coneix la Voluntat divina; i amb l'oració la fa vida de la seva vida: ¡no oblidis l'exemple de la Mare de Déu! (Solc, 481)

25 de març

*No oblidis, amic meu, que som infants.
La Senyora del dolç nom, Maria, està
recollida en oració.*

*Tu ets, en aquella casa, allò que
vulguis ser: un amic, un servent, un
curiós, un veí... —Jo ara no
m'atreveixo a ser res. M'amago rere
teu i, astorat, contemplo l'escena:*

*L'Arcàngel diu el seu missatge...
—Quomodo fiet istud, quoniam virum
non cognosco? —Com es farà això, si
jo no conec home? (Lc 1, 34).*

*La veu de la nostra Mare concentra en
la meva memòria, per contrast, totes
les impureses dels homes..., també les
meves.*

*I com detesto llavors aquestes vils
misèries de la terra!... Quins
propòsits!*

*Fiat mihi secundum verbum tuum.
—Que es faci en mi segons la teva*

paraula (Lc 1, 38). A l'encís d'aquestes paraules virginals, el Verb es féu carn.

Som a punt d'acabar la primera dena... Encara em queda temps de dir al meu Déu, abans que cap altre mortal: Jesús, t'estimo. (Sant Rosari, 1er misteri de goig).

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/dailytext/lanunciacio-del-senyor/> (31/03/2025)